

melse, der her foreslaas, om, at det skal offentliggøres, saa snart Rigsdagen træder sammen; hvilke Rigsdagsmænd der i den forløbne Periode ere blevne udnævnte af Regeringen til en statslønned Stilling. Jeg tror ogsaa, at dette Offentliggørelsesprincip paa dette Omraade vil kunne virke som en ganske sund Regulator. Der er ikke noget i Vejen for, at Rigsdagsmænd ved et betydeligt og uegennyttigt Arbejde — for saadant gøres ogsaa af Rigsdagsmænd — kunne have gjort sig baade saglig og moralsk særlig kvalificerede til at modtage en eller anden Statsstilling, og naar det er Tilfældet, er det ikke noget at skjule, saa er det rigtigt, at det bliver offentliggjort, og den offentlige Mening vil da heller ikke opskræmmes derved.

Den offentlige Mening opskræmmes og bliver mistænksum overfor Rigsdagen og det offentlige Livs Mænd i det hele, naar den ser, at det er Regeringspartiets Mænd, der i stort Omfang udnævnes til at beklæde lønnede Stillinger, som Regeringen fortrinsvis disponerer over. Det er rimeligt, at det vækker Modvillie, og at man let kommer til at ræsonnere saaledes: hvis han ikke fulgte Ministeren i politisk Henseende i Tinget ved sine Afstemninger, fik han nok heller ikke Stillingen. Og det er ikke rigtigt, naar man siger, at Kommissionens Oplysninger vise, at Rigsdagsmænd ikke i stort Omfang have faaet lønnede Stillinger her i Landet i de senere Aar. Saa vidt jeg husker, er Procenten 25. Den er ganske vist lavere end Procenten for Embedsmænd, der have faaet anden statslønned Stilling, men man maa huske paa, at naar en Mand er indtraadt i en Embedsstilling, er det i Regelen hans Stilling for Livet, han bliver ved at være Embedsmand, og naar man optæller, hvor mange Procent af Embedsmændene der har faaet statslønnede Stillinger, er det Tilfældene for en lang Aarrække, der opsamles og medtælles. Rigsdagsmændene derimod skifte bestandig. I de senere Aar have vi jo hyppigt haft Valg og flere Gange betydelig Fornyelse af dette Tings Medlemmer. Derved er der gledet nye Elementer ind, som endnu ikke have kunnet være statsbelønnede, og mange af de statsbelønnede ere gledne ud, en og anden maaske endda, fordi han var saa

rigelig ministerbelønnet, som han var. Det maa man tage i Betragtning, at vi her i Rigsdagen, især i Folketinget, have en hyppigt vekslende Bestand, og at Procenttallet for de minister- eller statsbelønnede af Medlemmerne her i Tinget derfor ikke kan blive saa højt. Jeg tror imidlertid, at det Offentliggørelsesprincip, der her foreslaas, i meget betydelig Grad vil modvirke, at Meddelelse af statslønned Stilling kan benyttes som et Middel til at vinde Rigsdagsmænd for den øjeblikkelig siddende Regeringspolitik. Det er heroverfor, at den offentlige Mening kræver Tryghed, og saa meget, som her er foreslaaet, bør vi i det mindste gøre i denne Henseende. Jeg tror ogsaa, at det navnlig vil fremkalde Forsigtighed hos det til ethvert givet Tidspunkt siddende Ministerium i Retning af at udnævne dets egne Partifæller til lønnede Stillinger. Og det er jo der, Faren ligger.

Naar jeg derefter vender mig mod Embedsmændene, maa jeg gentage den Bemærkning, som jeg gjorde til Indledning, at det er ganske overordentlig lidt, at dette Forslag griber ind. Det er, som sagt, kun overfor enkelte Embedsmænd, der ere nævnte i § 3, og som jo med Undtagelse af nogle af Dommerne, som ere unge og endnu ikke have faaet Alderstillaeg, ere ret højt lønnede Embedsmænd, at der virkelig gribes ind. — Lejlighedsvis vil jeg her tillade mig en Bemærkning til den højtærede Finansminister. Den højtærede Minister vil erindre, at vi den Aften, da vi her diskuterede Generalauditor Giørtz's Stilling i Livsforsikringsanstalten, ogsaa talte om, hvilke Regler dette Forslag opstiller med Hensyn til Dommere. Den højtærede Finansminister hævdede da, at naar der ikke var Tale om forretningsmæssige Stillinger, kunde Dommere frit med deres overordnede Tilladelse, saaledes som det i § 2 foreslaas for andre Embedsmænd, modtage anden økonomisk Stilling ved Siden af deres Dommerhverv. Jeg hævdede derimod, at der skulde kgl. Resolution til, og den højtærede Finansminister vil nu se, at der staar i § 3: „Til Overtagelse af anden indtægtgivende, fast Virksomhed udenfor deres egentlige Embede kræves Tilladelse ved kongelig Resolution“, saa at det altsaa var mig, der den Aften, da vi stod her